

ORSZÁGGYÜLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

„Milyen munkajogi lehetőségük van a GFP Kft. dolgozóinak? Szándékozik-e a Foglalkoztatáspolitikai és Munkajogi Minisztérium segíteni a GFP Kft. szentgotthárdi dolgozók problémáján? ” címmel a Hárszabály 91. § alapján kérdést kívánok feltenni Burány Sándorhoz a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi miniszterhez. A kérdésre a választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Vogel & Noot Mezőgépgyár Kft. osztrák cég 1999-ben megvásárolta a Niemayer Mezőgépgyárat és Szentgotthárdra telepítette. 1999-ben indult meg hivatalosan a termelés. Az emberek biztos munkahelynek tekintették, bőven volt megrendelés, döntő többségében külföldre. Holland, német, francia piacra szállítottak szálastakarmány betakarító gépeket.

Változás a múlt év végén kezdődött, amikor a dolgozók megtudták, hogy az üzemcsarnok nem a Mezőgépgyár tulajdona. Az is kiderült, hogy a csarnok bérleti szerződése 2003. június 30.-án lejár. A megrendelések miatt a bérleti szerződés meghosszabbítására került sor.

Ezen probléma kezelésére két megoldási javaslat is szóba került, de ezek közül nem volt megvalósítható egyik sem. A környéken nem volt gépgyártásra alkalmas üzemcsarnok, ami ezt a technológiát be tudta volna fogadni. !

A helyzet kuszaságát jellemzi, hogy ügyvezető igazgató váltás és névváltoztatás történt az utolsó pillanatban. A cég új neve GFP Kft. lett.

2003. augusztus 19.-től új ügyvezető igazgató lett kinevezve, akinek már az volt a feladata, hogy a termelőgépeket kiszállítsa Lettországba, illetve Németországba.

A dolgozók augusztus elején elkezdték a gyártóeszközök szállításra való előkészítését. Majd a tulajdonos 2003. augusztus 18.-án éves leállásra küldte a dolgozókat. Ezen idő alatt Németországból érkezett szerelőkkel, megkezdte a termelő berendezések (gépek) leszerelését. A leállás második hetében a konkrét szállítások is elkezdődtek. Egyrészt Lettországba, másrészt Németországba. A dolgozók többsége szeptember elsején a leállás utáni első munkanapon szembesült a ténnyel, hogy a csarnokban már termelőmunkát nem tudnak végezni. Az új ügyvezető még aznap gyűlésen ismertette az elkövetkezendő időszak menetét. Ennek értelmében a dolgozókat szabadságra, illetve állásidőre küldte. A dolgozók nem értették ezt a döntést, mivel nyilvánvaló volt, hogy az üzemben már munkavégzés nem fog történni, ennek ellenére ígéretet kaptak, hogy a járandóságukat a vezetés ki fogja fizetni. Két heti tárgyalás után sikerült elérni, hogy augusztusi munkabér, egy havi felmondási idő, illetve átlagosan 1 havi végkielégítés

kifizetésre kerüljön. Ezt az egyezséget az ügyvezető az utolsó pillanatban felrúgta. Ennek következtében kizárólag az augusztusi munkabért kapták meg a dolgozók. A járandóság többi részét a termelőgépek határidőre történő kiszállításától tette függővé.

2003. szeptember 30.-án lejárt a csarnok kiürítésének határideje. Az új tulajdonos ezután megtiltotta a GFP dolgozóinak a belépését, beleértve az ügyvezető illetve a német munkások belépését is.

Ebben a helyzetben a dolgozókat érvényes munkaszerződés köti a GFP Kft -hez ugyanakkor jól tudják, hogy pénzt a cégtől már nem remélhetnek, hiszen nem történt meg maradéktalanul a csarnok kiürítése a megadott határidőn belül. Súlyosbítja a helyzetet, hogy miután az ügyvezetőről semmi híre nincs a dolgozóknak, így nincs aki a munkaviszony hivatalos megszüntetését megtehetné. Így a dolgozók még munkanélküli segélyre sem jogosultak, és természetesen a szükséges papírok nélkül új munkahelyen elhelyezkedni sem tudnak.

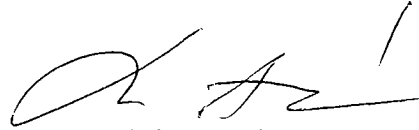
Mindezek alapján kérdezem Önt, miniszter Úr:

Milyen munkajogi lehetőségük van a GFP Kft. dolgozóinak? Szándékozik-e a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium segíteni a GFP Kft. szentgotthárdi dolgozók problémáján?

Körmend, 2003. október 9.

ÉRKEZETT

2003 OKT 15.

Bebes István

Fidesz – Magyar Polgári Szövetség